

vide, men det havde vi håbet på at man ville se i øjnene.

Med hensyn til diskussionen om, hvorvidt det er et paradeforslag eller ej, er problemet, at SF's lovforslag nr. L 14, som dette forslag i virkeligheden kan betragtes som en delmængde af, jo i realiteten var et paradeforslag, der ikke havde nogen chance for at blive vedtaget.

Det, vi går efter, er, at man siger: O.k., hvis det ikke kan vedtages, så lad os da i det mindste prøve at hjælpe denne gruppe, som er blevet klemt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var dog alligevel utroligt!

Må jeg godt sige til hr. Bruno Jerup, som åbenbart ikke er opmærksom på det, at konsekvensen af, at SF gik ind i satsforhandlingerne for at få fjernet varighedsbegrænsningen for sygedagpenge, er, at de mennesker, der er ramt af en arbejdsskade, som er årsag til, at de skal have sygedagpenge, i dag er fritaget for varighedsbegrænsningen. Det er SF's fortjeneste, og derfor er SF's forslag ikke et paradeforslag; forskellen er faktisk, at vi fik noget gennemført.

Når vi har trukket det forslag, som rigtigt opfattet er helt identisk med, men mere vidtgående end Enhedslistens forslag, er det, fordi vi ved, at i en situation, hvor vi ikke kunne komme igennem med det efter lange satsforhandlinger, ville det være absurd og en paradeforestilling at genfremsætte det i Folketinget. Enhedslisten har så delt det op i to, hvorved i parenes bemærket Enhedslisten så også svigter den halvdel, der ikke får deres varighedsbegrænsning af sygedagpengene afskaffet. Det er da også en besynderlig form for revisionisme.

Tom Behnke (FP):

Det, der er problemet, er, at der er personer, som ikke når at få deres sag afklaret, før de ryger ud over kanten på varighedsbegrænsningen.

SF foreslog tidligere i denne samling med lovforslag nr. L 14, at man skulle lave en fuldstændig ophævelse af tidsbegrænsningerne. Det forslag kunne vi ikke støtte, da det ikke er særlig hensigtsmæssigt, at man på den måde gør det til en sovepude; men til gengæld støttede Fremskridtspartiet i folketingssamlingen 1991-92 SF's lovforslag nr. L 161, og det var netop et forslag, der gik på arbejdsskadeserstatning og social pension, som Enhedslisten her foreslår. Vi støt-

tede det forslag, fordi det var to konkrete områder, hvor det var tydeligt at se, at det var fornuftigt, at der skulle være nogle undtagelser fra varighedsbegrænsningen.

I og med at vi kunne støtte SF's forslag dengang, er det klart, at når man nu fremsætter halvdelen af forslaget, kan vi selvfølgelig også støtte det.

SF's ordfører, hr. Villy Søvnald, siger, at i SF fremsætter man ikke bare paradeforslag, men man gør noget ved det og gennemfører ordninger, så borgerne får glæde og gavn af det, og vi er da i Fremskridtspartiet glade for, at SF har haft held til det på dette område vedrørende arbejdsskaderne.

Vi håber også, at SF får held til det, når vi taler om at søge social pension, og grunden til, at jeg siger det, er, at Fremskridtspartiet er afskåret fra de forhandlinger, for det er ikke forhandlinger, der foregår i Folketinget, men ovre hos socialministeren, og dem deltager Fremskridtspartiet ikke i, for vi er ikke blevet inviteret til dem, da vi ikke var med til at afsætte de midler, man i sin tid samlede sammen til satspuljen. Det var vi ikke med til, fordi vi var imod, at man på den måde beskar nogle andre konti for at lave satspuljen.

Enhedslisten var slet ikke i Folketinget, dengang man oprettede satspuljerne, og det vil sige, at Enhedslisten også er afskåret fra at deltage i de forhandlinger, der foregår om satspuljemidlerne. Derfor er det lidt uhensigtsmæssigt og også lidt urimeligt, at SF på den måde tramper på Enhedslisten og hævder sig selv ved at sige, at SF gør noget ved borgernes problemer, vel vidende at Enhedslisten ikke har mulighed for at komme ind og være med til at fordele de penge.

Hvis Enhedslisten kommer med, og hvis Fremskridtspartiet får lov til at være med til at fordele satspuljemidlerne, vil vi støtte SF's ønske om, at også dette punkt bliver en af undtagelserne fra varighedsbegrænsningen.

Bjørn Elmquist (RV):

Der har været meget skiftende udmeldinger om dette forslag, og jeg kan godt forstå, hvis Enhedslistens ordfører efterhånden bliver lidt forvirret. Det gik lige fra forstående interesse, Socialdemokratiets linje, Venstre havde vel egentlig også nogle pæne ord om problemet, De Konservative var mere afvisende, og over til den meget skrappe afstraffelse, vil jeg nærmest sige, af Enhedslisten fra SF's side med en næsten